ECLI:LV:ZRT:2022:0524.11210039221.1.S
Krimināllieta Nr. 11210039221
Lietvedības Nr. K73-0695-22/33

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2022. gada 24. maijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Lilita Bārbale,
piedaloties prokuroriem Jānim Ukrim, Agnesei Karasevai,
aizstāvei Ausmai Rozenbergai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 8. punkta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. C/ nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu pret personu, kas atradās bezpalīdzības stāvoklī.

2021. gada 23. augustā ap plkst. 21.00, atrodoties mājas /adrese/, istabā, /pers. C/ kopā ar /pers. D/ un citu personu ilgstoši lietoja alkoholiskos dzērienus. Kopīgas alkohola lietošanas laikā /pers. C/ un /pers. D/ izcēlās mutisks konflikts. Konflikta laikā /pers. C/ alkohola ietekmē, dusmu vadīts, piegāja pie gultā gulošā /pers. D/, kurš alkohola izraisītā reiburna dēļ atradās bezpalīdzības stāvoklī, un tīši vienu reizi ar nazi iedūra /pers. D/ kaklā.

/pers. C/ noziedzīgo darbību rezultātā /pers. D/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai: durti-griezta brūce kala labajā pusē ar labās miega artērijas un jūga vēnas bojājumu, pievienojošos embolijas smadzeņu infarktu.

Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 8. punktā.

Motīvu daļa

[2] Apsūdzētais/pers. C/, izsakot savu attieksmi pret apsūdzību tiesas sēdē, norādīja, ka saprot par ko tiek apsūdzēts, bet neatzīst, ka nazi /pers. D/ kaklā būtu iedūris tīšām, ka nazi esot metis pret sienu, bet tas iedūries /pers. D/ kaklā nejauši.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. C/ liecināja, ka 2021. gada 23. augustā kopā ar /pers. D/ un /pers. G/ esot lietojuši alkoholu mājā /adrese/, kur atradušies kopš 21. vai 22. augusta.

Dienā /pers. D/ iereibis sācis apsaukāt /pers. G/ un viņa esot iesitusi /pers. D/ pa lūpām un dzinusi prom. /pers. D/ uz laiku apklusis, pats iedzēris *relanium*, lai nomierinātos un pagulētu. Pēc vienas vai divām stundām, jau vakarā, kad /pers. G/ aizmigusi, /pers. D/ atkal sācis pacelt balsi, lamāties un visādi apsaukāties, uz ko teicis, lai liekas mierā, bet /pers. D/ nav apklusis un turpinājis. Šāda rīcība viņu nokaitinājusi, bijis dusmīgs, piecēlies no gultas, paķēris no turpat stāvošā pufa kādu priekšmetu, metis to pret sienu pie kuras bijusi /pers. D/ gulta, metiena laikā sapratis, ka paķēris nazi.

Neatzīst, ka nazi būtu tīšām iedūris /pers. D/ kaklā. /pers. D/ gulta, no gultas, kur sēdējis viņš un gulējusi /pers. G/ atradusies divu metru attālumā, viena pretī otrai. /pers. D/ savā gultā esot gulējis ar seju pret viņiem, uz sāniem. Esot domājis, ka nazis iedursies sienā. Redzējis, ka /pers. D/ nazi no kakla esot izrāvis pats un piecēlies gultā sēdus. Tad ievērojis, ka tek asinis, apsēdies blakus /pers. D/ un sākumā ar roku, pēc tam ar viņa džempera apkakli aizspiedis brūci un saucis, lai /pers. G/ zvana ātrajai palīdzībai, ko viņa arī izdarījusi.

Neesot vēlējies ne nogalināt, ne savainot /pers. D/, uzskata, ka miesas bojājums nodarīts aiz neuzmanības, jo arī tieši nazi viņš rokā paņēmis netīšām. Ka tas ir nazis, sapratis tikai jau metiena laikā. Uz pufa bijuši arī citi priekšmeti, ēšanas piederumi.

[2.1] Lietas materiālos redzams, ka 2021. gada 31. augustā /pers. C/ procesa virzītājam iesniedzis pašrocīgi rakstītu "vaļsirdīgu atzīšanos" (1. sējuma 110. - 113. lapa).

Apsūdzētais norādījis, ka trijatā 23. augustā esot visu dienu lietojuši alkoholu, vakarā /pers. G/ aizmigusi, bet /pers. D/ sācis apvainot un pazemot viņu, teicis, lai nomierinās un ļauj mierīgi pagulēt. /pers. D/ vēl skaļāk sācis viņus ar /pers. G/ apvainot. Dusmās pagrābis no pufa to, kas pirmais pagadījies pie rokas un metis pret sienu, kas atrodas aiz gultas, kurā gulēja /pers. D/. Atsitienu pret sienu viņš neesot saklausījis, bet dzirdējis gārdzienus un pieejot tuvāk, redzējis, ka /pers. D/ izrauj no kakla nazi un nomet to turpat pie gultas uz grīdas. un pats sācis celties augšā no gultas. Ieraudzījis, ka viņam no kakla tek asinis. Uzreiz ar labās rokas plaukstu aizspiedis brūci, bet asinis tāpat tecējušas, tad brūci aizspiedis ar /pers. D/ džempera apkakli un kliedzis /pers. G/, lai sauc ātro palīdzību. To teicis reizes trīs, kamēr viņa sapratusi un teikusi, ka no sava telefona to nevarot izdarīt, tad teicis, lai zvana no viņa telefona. Ātrās palīdzības darbinieki teikuši, ka ja viņš nebūtu brūci turējis, tad /pers. D/ jau būtu miris.

[2.2] 2021. gada 7. septembrī veiktajā liecību pārbaudē uz vietas (1. sējuma 117. -119. lapa) /pers. C/ notikuma vietā /adrese/, norādījis, kādā stāvoklī atradies /pers. D/ ķermenis, kā viņš gulējis gultā, kura atrodas pretī otrai gultai tajā pat istabā, starp gultām atradies pufs no kura paķēris nazi. Norāda vietu pie pufa, kur atradies pats un stāvot kājās metis paķerto nazi, kā pats liecina - metis pret sienu.

Tādējādi, secināms, ka /pers. C/ atzīst, ka viņš no savas vietas bijis piecēlies kājās un pagājis arī tuvāk gultai, kurā gulēja /pers. D/.

[3] No liecinieku /pers. D/ un /pers. G/ liecībām, kuras viņi snieguši pirmstiesas izmeklēšanas laikā, bet kurus aizstāvība uz tiesas sēdi nelūdza aicināt, secināms, ka neviens no viņiem konkrēti par apstākļiem, pie kādiem /pers. D/ tika nodarīti apsūdzībā norādītie miesas bojājumi, liecināt nav varējuši.

[3.1] /pers. G/ izelpā 2021. gada 23. augustā plkst. 23.50 tikušas konstatētas 2,73 promiles alkohola (1. sējumā 19. lapa), /pers. C/ 24. augustā plkst. 00.03 izelpā tikušas konstatētas 1,11 promiles alkohola (1. sējuma 94. lapa), bet /pers. D/ 23. augustā plkst. 21.40 noņemtajās asinīs

etilspirta koncentrācija sastādījusi 3,48 promiles (1. sējumā 15. lapa).

[4] Lietā nepastāv strīds par to, ka 2021. gada 23. augustā /adrese/ atradušās tikai trīs personas: apsūdzētais /pers. C/, lieciniece /pers. G/ un liecinieks /pers. D/, kuri dienas garumā kopīgi lietojuši alkoholu.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2021. gada 23. augustā /adrese/ ap plkst. 21.00 /pers. D/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi – durti-griezta brūce kakla labajā pusē ar labās miega artērijas un jūga vēnas bojājumu, kam pievienojies embolijas smadzeņu infarkts. Miesas bojājumi klasificējas kā bīstami dzīvībai un eksperts pieļauj, ka tie varēja rasties 2021. gada 23. augustā un varēja būt nodarīti ar asu-durošu vai duroši-griezošu priekšmetu, iespējams pie norādītajiem apstākļiem (1. sējuma 14 . -15. lapa). Iestājoties stacionārā /pers. D/ asinīs tikusi konstatēta alkohola koncentrācija 3,48 promiļu apmērā.

[5] /pers. D/, būdams nopratināts 2021. gada 2. septembrī, norādījis, ka nevēlas būt par cietušo kriminālprocesā, līdz ar ko viņš ticis nopratināts kā liecinieks un sniedzis liecību par to, ka viņam neesot nekādu pretenziju pret vainīgo. Apstiprinājis, ka 2021. gada 23. augustā kopā ar /pers. G/ un /pers. C/ lietojuši alkoholu /adrese/. Vakarpusē, kad jau saumsis, sēdējis uz dīvāna, istabas vienā pusē, bet istabas otrā pusē uz dīvāna gulējuši /pers. G/ un /pers. C/. Vienā brīdī viņš jutis, ka gar kaklu tek kaut kas silts, pielicis roku un sapratis, ka tek asinis, bet nav sapratis, kas ir noticis. Sāpes nekādas neesot jutis. Atceroties, ka runājis ar /pers. G/, kura bijusi piecēlusies sēdus, bet /pers. C/pa to laiku gulējis, neko neesot runājis. Kad jutis, ka zūd samaņa, teicis, lai /pers. G/ sauc ātro palīdzību, jo visu laiku tecējušas asinis. Pieļauj, ka viņam ar /pers. C/ varējis būt konflikts. Nevar pateikt kas viņam iedūris un ar ko, kā arī nezinot, kas nazi izrāva no kakla. To, vai kāds bijis pienācis pie viņa gultas, nevar pateikt, istabā gaismas bijis maz, degusi svece, kā arī viņš bijis ļoti iereibis.

/pers. D/ atpazinis nazi, kurš tika izņemts apskates laikā notikuma vietā, kā nazi kuru visi lietojuši pārtikas sagriešanai un kurš atradies uz pufa starp gultām. Ka tieši ar šo nazi viņam nodarīti miesas bojājumi, pateikt nevar.

Liecinieks arī liecinājis, ka /pers. C/ mēdzot būt uz viņu greizsirdīgs, jo viņš pirms astoņiem gadiem dzīvojis kopā ar /pers. G/. /pers. C/ pēc dabas mēdzot būt ļoti agresīvs, īpaši atrodoties alkohola reibumā. Viņš varētu arī "nopsihot" par to, ka /pers. G/ vairāk runā ar viņu, nekā ar /pers. C/. Neesot ticami, ka /pers. C/ viņam kaklā trāpījis, metot ar nazi. Vienā brīdī viņš esot nodomājis, ka iedurts ir ar šķērēm, kuras bijušas uz grīdas kastītē tuvāk gultai, kurā gulēja /pers. C/. Viņš pats parasti esot centies visus nažus savākt un nolikt kastītē, lai tie nebūtu pa rokai, jo pieļāvis domu, ka /pers. C/ varētu arī kādreiz "nopsihot" un kādam iedurt dēļ savas greizsirdības (1. sējuma 9. lapa).

[6] /pers. G/, būdama nopratināta kā aizturētā, gan kā lieciniece, liecinājusi, ka pēc kopīgās alkohola lietošanas aizmigusi, kad pamodusies, redzējusi, ka /pers. D/ sēž uz gultas, kura atradusies pretī un turējis sev kaklu, uz grīdas bijis daudz asiņu. /pers. C/ šajā laikā vai nu sēdējis gultā, kur gulējusi viņa, vai arī gulējis šajā gultā aiz viņas pie sienas. Pēc tam /pers. C/ teicis, ka esot metis ar nazi /pers. D/. Neatceras, ka /pers. C/ būtu turējis /pers. D/ kaklu, ja nu vienīgi neilgi pirms mediķu ierašanās. Neatceras vai /pers. C/ licis viņai sameklēt nazi vai to noslēpt. Ātrajai palīdzībai, kad tā ieradusies, pati no sevis teikusi, ka /pers. D/ pakritis un sagriezies uz stikliem. Dienā bijis strīds ar /pers. D/, iesitusi viņam, /pers. C/ viņus mierinājis. Jutusies ļoti stipri iereibusi, tāpēc notikušo slikti atceras (1. sējuma 20., 21. - 22., 25. - 27. lapa).

[7] Veicot komisijas bioloģisko DNS ekspertīzi, eksperti secinājuši, ka uz naža asmens, kurš izņemts notikuma vietā, konstatētas vīriešu dzimtas asinis un to sakritība ar /pers. D/ bioloģisko materiālu Savukārt uz naža roktura identifikācijai derīgs bioloģiskais materiāls nav ticis konstatēts (2. sējumā 52. - 53. lapa).

[8] Tādējādi, tiesa atzīst, ka nepastāv šaubas par to, ka tieši ar šo notikuma vietā izņemto priekšmetu – nazi – /pers. D/ tika nodarīti dzīvībai bīstamie miesas bojājumi.

Tāpat lietā nepastāv strīds par to, ka šos miesas bojājumus /pers. D/ nodarījis tieši /pers. C/, ko viņš nenoliedz arī pats.

Savukārt izvērtējami ir apstākļi, kas attiecas uz to, kādā veidā miesas bojājumi tika nodarīti, proti, vai tā kā to apgalvo apsūdzētais – netīšām, no atsitiena metot nazi pret sienu, vai tā kā tas norādīts apsūdzībā – pieejot pie gultā guloša /pers. D/ un tīši iedurot viņam ar nazi kakla labajā pusē.

[9] Augstākā tiesa vairākkārt ir paudusi atziņu, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kura izvērtēšana tāpat ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības (sk. *Augstākās tiesas 2013. gada 3. jūlija lēmums lietā Nr. SKK-333/2013, Augstākās tiesas 2015. gada 16. aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-61/2013 un Augstākās tiesas 2015. gada 27. maija lēmumu lietā Nr. SKK-325/2015*).

[9.1] Miesas bojājumu nodarīšanas gadījumā objekts ir cilvēka veselība, ar ko saprot organisma dabisko stāvokli, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normālu funkcionēšanu. Krimināllikums aizsargā personas faktisko veselības stāvokli apdraudējuma brīdī neatkarīgi no tā kvalitātes un individuālajām īpatnībām.

[9.2] No objektīvās puses miesas bojājumu nodarīšana ir prettiesisks kaitējums citas personas veselībai, ko var izdarīt gan ar aktīvu darbību, gan ar bezdarbību. Ar personas aktīvu darbību saprot cilvēka ķermeņa, tā locekļu radītās kustības, piemēram, sitot ar dūrēm, sperot ar kājām un tml. Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kas cietušajam nodarīti konkrētā smaguma miesas bojājumi. Starp vainīgā darbību un sekām jākonstatē cēloņsakarība. No subjektīvās puses miesas bojājumu nodarīšanu raksturo nodoms, gan arī neuzmanība. Noskaidrojot vainīgā nodoma saturu, jāpamatojas uz izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļu kopumu, īpaši ņemot vērā nodarījuma izdarīšanas veidu un rīkus, brūču un citu miesas bojājumu daudzumu, raksturu un lokalizāciju, vainīgā noziedzīgo darbību pārtraukšanas iemeslu un viņa rīcību pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, kā arī izvērtējot vainīgā un cietušā iepriekšējo izturēšanos, viņu attiecības pirms nodarījuma izdarīšanas un citus apstākļus, kas var liecināt par vainīgā nodomu (sk. *U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. Otrais papildinātais izdevums - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018.,298.-301. lpp.*).

[10] Lietā nepastāv strīds par to, ka 23. augustā kopīgās alkohola lietošanas laikā, jau dienā starp /pers. G/, /pers. C/ un /pers. D/ laiku pa laikam notikusi savstarpēja strīdēšanās, kuru izraisījusi /pers. D/ uzvedība: lamāšanās un apsaukāšanās rupjiem vārdiem. Tāpat no /pers. C/ liecībām secināms, ka vakarpusē, kad /pers. G/ jau bijusi aizmigusi, starp viņu un /pers. D/ notikusi asa vārdu apmaiņa, jo /pers. D/ rupjiem vārdiem apsaukājis /pers. C/, izteicis dažādus pārmetumus, kas /pers. C/ saniknojis, jo arī uz viņa lūgumu izbeigt un ļaut pagulēt, /pers. D/ nav apklusis. Apsūdzētais atzīst, ka bijis ļoti dusmīgs par šādu /pers. D/ rīcību un, kā liecina pats, tad dusmās no pufa paķēris to, kas gadījās pa rokai, un metis pret sienu, lai pabiedētu /pers. D/.

[10.1] Notikuma vietas apskates protokolā (1. sējuma 32. - 46. lapa, attēls Nr. 11) redzama gulta ar sarkano segu, uz kuras noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā gulējusi /pers. G/ un tur atradies arī apsūdzētais /pers. C/. /pers. D/ atradies guļus stāvoklī uz gultas pretējā pusē pa kresi no attēlā Nr. 11 redzamā pufa, uz kura atrodas attēlos Nr. 13 un Nr. 14 redzamie priekšmeti un ēdiens. Pati gulta, kur gulējis /pers. D/ redzama attēlos Nr. 15, 16, 17.

[10.2] Liecību pārbaudē uz vietas apsūdzētais norādījis, ka piecēlies kājās no gultas (attēls Nr. 11), nostājies pretī pufam un no tā paķēris pirmo priekšmetu, kurš gadījies pa rokai un tas izrādījies nazis, kurš redzams attēlos Nr. 20, 21, 22, 23, 24, kuru metis pret sienu aiz gultas kur gulējis /pers. D/. Liecību pārbaudē uz vietas fiksēts, ka no šīs vietas līdz gultai attālums ir 2 metri.

[10.3] No apskates protokolā fiksētajiem attēliem Nr. 11, 13 un 14 redzams, ka uz pufa bez naža vēl atradušies divi šķīvji ar ēdienu un pelnutrauks, taču /pers. C/ nebija paķēris šos priekšmetus, bet gan tieši nazi, turklāt tieši aiz roktura, kaut gan pabiedēt /pers. D/, ja viņš to būtu vēlējies

kaut ko metot pret sienu, bija iespējams izdarīt ar jebkuru citu no šiem priekšmetiem, kuri turklāt arī vieglāk satverami.

[11] Līdz ar ko ir secināms, ka /pers. C/ apzināti paķēra tieši tādu priekšmetu, ar kuru cilvēkam iespējams nodarīt miesas bojājumus.

Šo apsūdzētā versiju par nejaušu naža paķeršanu un mešanu pret sienu, tiesa vērtē kā savas aizstāvības pozīciju.

Tiesa atzīst, ka nav pamata uzskatīt, ka telpā bijis pilnībā tumšs, kā to norāda apsūdzētais, jo /pers. G/ ir liecinājusi, ka istabā degusi svece, ka zināma gaisma bijusi arī no apgaismojuma uz ielas, kā arī /pers. G/ liecība par to, ka redzējusi asinis uz grīdas, kuras tek no /pers. D/, kā tas redzams attēlos Nr. 16 un 17 (1. sējuma 41. lapa), kuras neraugoties uz liecinieces atrašanos alkohola ietekmē, viņa tomēr bija saskatījusi.

Līdz ar ko nav piešķirama ticamība /pers. C/ liecībām par to, ka istabā bijis tik tumšs ka nekas neesot bijis redzams, arī tas, ko viņš paķer rokā no pufa.

Lietā nepastāv strīds, ka tieši ar konkrēto, notikuma vietā izņemto nazi /pers. D/ tika nodarīti dzīvībai bīstamie miesas bojājumi, ko pierāda arī komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes secinājums par to, ka uz šī naža asmens atrodas /pers. D/ bioloģiskais materiāls.

Tiesa, kā savas aizstāvības pozīciju, vērtē arī /pers. C/ liecību par to, ka nazi /pers. D/ kaklā viņš nav iedūris tīšam, bet gan tas noticis nejauši aiz neuzmanības, metiena un atsitiena rezultātā pret sienu.

Pats /pers. C/ vienlaicīgi norāda, ka naža atsitiena troksni pret sienu viņš tomēr dzirdējis neesot.

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā jāvadās arī no Valsts tiesu medicīnas eksperta dzīvas personas tiesu medicīniskajā ekspertīzes atzinumā konstatētā.

[12] Eksperta atzinumā (1. sējuma 14. - 15. lapa) redzams, ka /pers. D/ iestājies slimnīcas reanimācijas nodaļā 23. augustā plkst. 21.31. Ārsta apskatē konstatēta vaļēja durta brūce kaklā, jeb griezta brūce kakla labajā pusē lokāli 2 cm gara brūce ar hematomu, lokāls defekts kopējās miega artērijas vidusdaļai, plaša hematoma muskuļu un starpmuskuļu zonā aiz barības vada ar ietekmi uz elpceļiem.

No minētā tiesa secina, ka naža asmens /pers. D/ kaklā atradies dziļāk, nekā tas nepieciešams, lai tiktu bojāta miega artērija, jo vispārzināms ir fakts, ka miega artērija cilvēkam atrodas tuvu kakla ādai, taču šajā gadījumā konstatēta plaša hematoma arī aiz barības vada.

Līdz ar ko tiesa secina, ka no medicīnas dokumentos aprakstītā /pers. D/ veselības stāvokļa, nonākot slimnīcas stacionārā un viņam tur fiksētajiem miesas bojājumiem kopumā, proti, ka plaša hematoma fiksēta arī aiz barības vada ar ietekmi uz elpceļiem, tad jāsecina, ka nazis /pers. D/ kaklā iedūries pielietojot zināmu spēku, jeb, ka apsūdzētais nevis nazi kaut kur metis, bet gan ka tīši iedūris /pers. D/ kaklā.

Tādējādi tiesa nepiešķir ticamību apsūdzētā liecībai par miesas bojājuma nodarīšanas mehānismu, un uzskata, ka tā ir /pers. C/ aizstāvības pozīcija.

Šeit jāņem vērā arī tas, ka ne /pers. G/, ne pats /pers. D/ nav konkrēti redzējuši, kādā veidā viņam tiek nodarīti miesas bojājumi, bet /pers. D/ pats uzskata, ka nazim atsitoties pret sienu, šāds miesas bojājums viņam nevarēja tikt nodarīts.

[13] Līdz ar to tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā to kopumā un savstarpējā saistībā, atzīst, ka tieši apsūdzētā /pers. C/ prettiesiskās rīcības rezultātā, proti, tīši iedurot nazi /pers. D/ kaklā, viņam tika nodarīti smagi dzīvībai bīstami miesas bojājumi un /pers. C/ šādas darbības ir cēloniskā sakarībā ar iestājušamies sekām.

Apsūdzētā /pers. C/ darbības vērtējamas kā izdarītas ar tiešu nodomu uz ko norāda arī izveidojusies konfliktsituācija abu starpā un /pers. C/ dusmas uz /pers. D/ tieši pirms dūriena izdarīšanas, kā arī uz vainīgā nodoma saturu norāda tas, ka viņš rokā paņēma tieši tādu priekšmetu, kurš piemērots duršanai, griešanai, ar kuru iespējams cilvēkam nodarīt konkrētos miesas bojājumus, kā arī tas, ka dūriens tika izdarīts kakla sānu pusē.

Tiesa līdz ar to atzīst, ka pierādīta noziedzīgā nodarījuma, par kuru paredzēta krimināltiesību pēc Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 8. punkta gan objektīvā, gan subjektīvā puse.

[14] Ar Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes 2021. gada 14. oktobra atzinumu Nr. 02.02-04/6021/2021 (1. sējuma 169. - 173. lapa) secināts, ka /pers. C/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību nav slimojis, viņam bijuši citi psihiski traucējumi – organiski personības traucējumi. /pers. C/ varējis apzināties savu darbību un to vadīt, kas atbilst juridiskajam kritērijam – pieskaitāms.

Eksperti arī secinājuši, ka /pers. C/ pašreiz ar psihisku slimību neslimo, viņam ir citi psihiski traucējumi – organiski personības traucējumi. Medicīniska rakstura piespiedu līdzekļi nav piemērojami. Viņa uzvedību noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā ietekmējusi atrašanās alkohola reibumā.

[15] Lietā tikusi veikta arī Poligrāfa ekspertīze (1. sējuma 181. - 199. lapa). 2021. gada 16. novembra eksperta atzinumā Nr. 825-1-21/1105 redzams, ka eksperts, atbildot uz viņam uzdotajiem jautājumiem, pēc apsūdzētā /pers. C/ psihofizioloģisko un psihoemocionālo procesu izpētes secinājis, ka /pers. C/ melo teikdams, ka 2021. gada 23. augustā /adrese/nav tīši ar nazi dūris kaklā /pers. D/, ka viņš melo teikdams, ka netīšām trāpījis ar nazi /pers. D/ kaklā, metot nazi pret sienu.

[15.1] Atbilstoši Senāta lēmumos izteiktajām atziņām, tad eksperta atzinumam nav augstāka ticamība kā citiem pierādījumiem, līdz ar ko arī eksperta atzinuma ticamība pārbaudāma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128. panta otrās daļas prasībām - aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā (sk. *Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2022. Gada 20. Janvāra lēmums lietā Nr. SKK- 22/2022*).

[16] No pirmstiesas izmeklēšanas laikā nopratināto liecinieku – ātrās medicīniskās palīdzības darbinieku /pers. M/ un /pers. N/ liecībām zināms, ka ierodoties ātrajai palīdzībai, apsūdzētais sēdējis blakus uz dīvāna /pers. D/ un turējis pie viņa kakla džempera apkakli, tādējādi pieturot asiņošanu, kas liecina par to, ka /pers. C/ nodoms nebija /pers. D/ nogalināt.

[17] Nodarījuma kvalifikāciju nosaka apstāklis, ka tīšs smags miesas bojājums ticis nodarīts personai, kura atradusies bezpalīdzības stāvokli, jo atbilstošo krimināltiesību teorijai bezpalīdzības stāvoklim tiek pielīdzināta cietušā atrašanās tādā alkohola [..] izraisītā reibuma stāvoklī, kas tam atņēmis iespēju apzināties apkārtējos apstākļus, saprast vainīgā darbību nozīmi un raksturu vai tam pretoties (sk. *U.Krastiņš, V.Liholaja Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. Otrais papildinātais izdevums, Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 245. lpp.*).

Kā tas jau norādīts iepriekš, tad iestājoties stacionārā /pers. D/ veicot alkohola pārbaudi asinīs, tikusi konstatēta 3,48 promiļu alkohola koncentrācija asinīs, kas atbilst smagai alkohola reibuma pakāpei.

[18] Izvērtējot pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128. - 130. panta prasībām to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesai nerodas saprātīgas šaubas par /pers. C/ vainīgumu tīša smaga miesas bojājuma nodarīšanā personai, kura atradusies bezpalīdzības stāvoklī, līdz ar ko atbilstoši Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajai daļai, taisāms notiesājošs spriedums un apsūdzētais ir sodāms.

[19] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta pirmo daļu, apsūdzētajam ir nosakāms sods tādā apmērā, kādu to noteic Krimināllikuma 125. panta otrās daļas sankcija.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa paredz, ka nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[19.1] Tāpat vērā ņemams Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definētais soda mērķis, proti: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[20] Par apsūdzēto zināms, ka /pers. C/ sasniedzis četrdesmit četru gadu vecumu, nav precējies, ir deklarēta dzīvesvieta /adrese A/ (naktspatversme), uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienu algotu darbu nav strādājis, bez legāla iztikas līdzekļu ieguves avota, ar astoņu klašu izglītību, iepriekš sodīts 10 reizes, no kurām pēdējo reizi ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 28. maija spriedumu, sodāmība nav dzēsta.

IeM Informācijas centra izdrukā (1. sējuma 211. – 216. lapa) redzams, ka jau iepriekš /pers. C/ ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kuri vērsti pret personas veselību un arī dzīvību.

[20.1] Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas norādītu uz to, ka /pers. C/ sava veselības stāvokļa dēļ, nevarētu izciest sodu brīvības atņemšanas iestādē.

[21] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums tiek klasificēts kā sevišķi smags noziegums.

[21.1] Atbilstoši Krimināllikuma 47. pantam, tiesa /pers. C/ atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, bet saskaņā ar 12. punktu, /pers. C/ atbildību pastiprina arī tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[22] Tiesa, ņemot vērā soda veida ietekmējošos apstākļus, par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un arī likumam, uzskata sodu brīvības atņemšanas veidā, kā to lūdza prokurore.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi, bet ir divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tiesa atzīst, ka sods /pers. C/ nosakāms tādā apmērā, kā to lūdza prokurore, piemērojot gan pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, gan arī sankcijā paredzēto papildsodu – probācijas uzraudzību.

[23] /pers. D/ atteicis no cietušā statusa kriminālprocesā, līdz ar to nav pieteiktas arī kaitējuma kompensācijas.

[24] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktam, lietā radušies procesuālie izdevumi par juridiskās palīdzības saņemšanu, izdevumus par ko segusi valsts. Izdevumi sastāda 770 *euro* par zvērinātu advokātu Z. Broka, I. Malnačas, R. Jurevičas un A. Rozenbergas sniegto juridisko palīdzību.

Ievērojot to, ka lietā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturtajā un piektajā daļā norādītie pamati, notiesātā atbrīvošanai no šo izdevumu samaksas, tad procesuālie izdevumi 770 *euro* apmērā, piedzenami no /pers. C/. Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka /pers. C/ noteiktajā kārtībā būtu ticis piešķirts maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 529. panta pirmās daļas 2. punktam /pers. C/ nosakāms 30 dienu termiņš šo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai.

[25] /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – saglabājams līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[26] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. pantam izlemjams jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem: 10 izsmēķi, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136468, 12 izsmēķi, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136469; rokas pēdu uz mikrosilpastas atlējums, kas ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136470; divas saskarsmes pēdas no glāzes un pudeles kakliņa, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136471; divi *cultiplast* tamponus ar nomazgājumiem no /pers. G/ rokām, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136477; *cultiplast* tampons ar /pers. G/ siekalu paraugu, kas ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136476; /pers. G/ daktiloskopiskā karte, kas ievietota aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136478; /pers. C/ daktiloskopiskā karte, kas ievietota aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136475; /pers. C/ džinsu auduma bikses, tumši zila vējjaka, sporta jaka, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006239; /pers. C/ sporta apavi ar šņorēm, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006238; /pers. G/ džinsu šorti, T-krekls, vējjaka, slēgti apavi melnā krāsā, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006240; /pers. D/ virsjaka, T-krekls zaļā krāsā, bikses, apakšbikses viens pāris zeķu, sejas maska, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. L14-0696487; /pers. D/ apavi, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. L14-0696488, kuri glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknī (akts Nr. 197/21) – iznīcināmi, divu nomazgājumu atliekas, nazis, divi siekalu paraugi, kuri saņemti pēc ekspertīzes un glabājas pie krimināllietas – iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500., 511., 512., 520., 527. – 530. pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. C/ par vainīgu Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 8. punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu /pers. C/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2021. gada 23. augusta līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – saglabāt līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt /pers. C/ pienākumu nākamajā dienā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes ierasties soda – probācijas uzraudzība – izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, bet ja nav deklarētās dzīvesvietas, – Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, kuras darbības teritorijā atrodas viņa faktiskā dzīvesvieta.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 770 *euro* (septiņi simti septiņdesmit *euro*) par zvērinātu advokātu Z. Broka, I. Malnačas, R. Jurevičas un A. Rozenbergas sniegto juridisko palīdzību, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus:

- 10 izsmēķus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136468, 12 izsmēķus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136469; rokas pēdu uz mikrosilpastas atlējuma, kas ievietota aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136470; divas saskarsmes pēdas no glāzes un pudeles kakliņa, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136471; divus *cultiplast* tamponus ar nomazgājumiem no /pers. G/ rokām, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136477; *cultiplast* tamponu ar /pers. G/ siekalu paraugu, kas ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136476; /pers. G/ daktiloskopisko karti, kas ievietota aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136478; /pers. C/ daktiloskopisko karti, kas ievietota aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-136475; /pers. C/ džinsu auduma bikses, tumši zilu vējjaku, sporta jaku, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006239; /pers. C/ sporta apavus ar šņorēm, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006238; /pers. G/ džinsu šortus, T-kreklu, vējjaku, slēgtus apavus melnā krāsā, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. 21-006240; /pers. D/ virsjaku, T-kreklu zaļā krāsā, bikses, apakšbikses vienu pāri zeķu, sejas masku, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. L14-0696487; /pers. D/ apavus, kas ievietoti papīra maisā ar drošības uzlīmi Nr. L14-0696488, kuri glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknī (akts Nr. 197/21) – iznīcināt;

- divu nomazgājumu atliekas, nazi, divus siekalu paraugus, kuri saņemti pēc ekspertīzes un glabājas pie krimināllietas – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, bet apsūdzētais – pēc sprieduma rakstveida tulkojuma izsniegšanas dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2022. gada 17. jūnijā.

Tiesnese L. Bārbale